

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Sudan'daki Ekonomik Çöküş, Dünya Bankası'nın Dayattığı Politikaların Bir Sonucudur!

Haber:

Dünya Bankası, Sudan ekonomisinin bir önceki yıl yaklaşık üçte bir oranında küçülmesinin ardından 2024 yılında %13,5 oranında daha küçüleceğini ve çatışmaların devam etmesi halinde aşırı yoksulluğun nüfusun %71'ini etkileyeceğini açıkladı. (Sudan Tribune, 10 Haziran 2025)

Yorum:

Bu Dünya Bankası, ülkeleri köleleştiren, kaynak ve servet bakımından zengin olmalarına rağmen kaynaklarını yağmalayan ve onları yoksulluktan bitkin düşüren ve yıkımın peşinden gitmelerini emreden kapitalist politikalarına tabi olmaya çağırıyor, sonra da gelip bir vaazcı ve rehbermiş gibi davranıyor; onun misali tıpkı şeytanın insana “Kafir ol” deyip, kafir olunca da ben senden beriyim demesi gibidir.

Ekonominin çöküşünün sebebi sadece savaş değildir; çünkü ekonomi zaten Dünya Bankası'nın politikaları ve aslında ekonomik çöküş olduğu halde ekonomik reform olarak adlandırılan kapitalist IMF'nin reçeteleri nedeniyle çökmüştür; zira ilk reçeteden itibaren Sudan halkı için sistematik bir açlık başlamış, dünyanın en büyük tek yönetimli tarım projesi olan el-Cezire projesi yok olup gitmiş, ardından Sudan, sömürgeci ülkeleri ve uluslararası finans kuruluşlarını memnun etmek karşılığında insan onuruna yakışır bir yaşam için gereken asgari gereksinimlerden mahrum bırakılıncaya kadar reçeteler birbirini takip etmiş ve Sudan'ın yeraltı ve yerüstü zengin kaynaklarına rağmen art arda gelen hükümetler kendi bağımsız kararlarını alamamıştır.

%170'e ulaşan enflasyon ve Sudan Cüneyhi'nin çöküşü, gerçek bir ekonomik zayıflığın sonucu değil, bilakis Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı siyasi kararların bir sonucu olup bu kararlar arasında döviz kurunun serbest bırakılması, akaryakıt sübvansiyonlarının kaldırılması, vergi ve harçların artırılması ve kamu sektörünün kalan kısmının da özelleştirilmesi yer almaktadır. Bütün bunlar, hükümetin kendilerini terk etmesinin ardından işlerini gözetecek ve yanlarında duracak bir kimsesi olmayan yoksulların sırtından bütçe açığını azaltma kategorisine girmektedir; böylece insanlar, kapitalist Batı'yı memnun etmenin kurbanı olan insana hizmet etmek için değil de borçları ödemek için gelirleri artırma hayali karşılığında yoksulluk ve açlıkla boğuşmaktadır.

Buna karşılık İslam, devletin himayesi altında yaşayan herkes için yeterliliği gerçekleştiren ekonomik bir sistem kurmuş olup bu sistemin temeli, insanların işlerinin fert fert gözetilmesine dayanmaktadır; dolayısıyla İslam, faizi kesin

olarak haram kılmıştır; zira faiz, günümüzde devletleri borç batağına sürükleyen ve ekonomik tehlikeler ve tuzaklar uygulayan Uluslararası Para Fonu ile Dünya Bankası'nın hegemonyasına boyun büktüren küresel bankacılık sisteminin temelidir. Ayrıca İslam, petrol, gaz ve madenleri, devletin veya özel şirketlerin mülkiyetlerinden değil, kamu mülkiyetlerinden saymıştır. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“İnsanlar üç şeyde ortaktırlar: Suda, merada ve ateşte.”** Dolayısıyla yakıt ve gazın satışı ve bunlardan kar elde edilmesi, bunların fiyatlarının serbest bırakılması ve kaynakların özelleştirilmesi, ümmetin mülkiyetine bir saldırı ve ümmete karşı işlenmiş bir suç olup onların iddia ettiği gibi ekonomik bir reform değildir. Malların fiyatlarının artmasından veya karşılıksız para basılmasından ve paranın değersiz kâğıt parçası olmasından kaynaklanan enflasyon ise üçüncü bir kötülüktür; ayrıca bu, İslam'ın hükümlerine aykırı olup insanların emeklerinin ve birikimlerinin çalınmasıdır; oysa İslam, kendi zati değeri olan altın ve gümüşü para birimi olarak kabul etmiştir.

Bu, İslam'daki ekonomik sistem bakımından sadece buzdağının görünen kısmı olup insanların durumu, artık zamanı gelmiş olan Nübüvvet Minhacı üzere İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin gölgesinde İslam'ın diğer sistemleriyle birlikte İslam'ın ekonomik sistemi de kâmil bir şekilde uygulanmadıkça değişmeyecektir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Gâde Abdulcabbar (Ümmü Evâb) –Sudan